

BREV TIL PER AAGE

af
Merete Nissen

Kære Per Aage,

Jeg er så uendelig glad for at have lært dig at kende. Det er sådan et fint venskab, vi har.

Ikke nok med, at du er et geni, du er også det sødeste menneske, man kan forestille sig.

Og så er du godt nok det mest beskedne menneske, jeg kender.

Jeg er så heldig, at jeg både har mødt din far og din mor. Jeg husker din mor som en meget smuk, og fin, spinkel kvinde.

Din far mødte jeg nogen gange – vi talte portugisisk sammen!! – for det kunne han nemlig også!

Din far var virkelig et stort menneske med masser af humor – man kunne godt fornemme, at han var en mand, der i sit arbejde var vant til at tage de store beslutninger, og at han havde været dygtig til det.

Man kan godt mærke hvor du har din enorme arbejdsomhed fra.

Det er dig, der fanger de nyeste impulser og tendenser i kunsten, litteraturen og "samfundslivet".

Du var nær ven med Poul Borum, som du tit diskuterede "kraftigt" med. Det handlede selvfølgelig om litteratur, litteratur og litteratur.

Og der kunne være godt gang i diskussionen – jeg er blevet fortalt, af nogle af dine gamle elever, at de var nødt til at ringe til din mobiltelefon for at stoppe jeres skænderier.

Jeg har altid været så imponeret over, alt det, du "beflitter dig

med", Per Aage, og alle de sjove kunstnere, litterater, teaterfolk osv., der kom hos dig i "Reventlowen" (som jeg plejede at kalde den).

Vi knoklede på, og fik lavet nogle fine små tidsskrifter.

Det myldrede i det hele taget ind og ud af din hoveddør – med forfatter-skole-folk, der lige skulle have "den sidste olie", inden et nyt manus skulle afleveres. Eller nogle billedkunstnere, der skulle høre din mening, inden værket blev udstillet.

"Reventlowen" var et specielt sted, hvor der blev tænkt nye tanker – i stil med: Hvor går poesien hen? Hvilke nye tendenser tegner sig?

En masse spændende nye teorier åbenbarede sig... "Kogni-sporet" blev mere og mere "grundfæstet",

Vi var jo så heldige, os "semiotik-folket" at have dig.

Ud over de mange semiotiske projekter, var der andre fantastiske projekter – ikke at forglemme det Dansk /Argentinske projekt: "Tanto Sentimiento". Det var et musikprojekt, der omhandlede ny klassisk musik – henholdsvis fra Argentina og Danmark. Vi havde et helt orkester med til Argentina.

Det var en stor oplevelse at tage til Argentina, selvom det desværre var en meget hård periode i landets historie. De politiske omstændigheder satte deres præg på stemningen, og folk var desperate pga. af den voldsomme inflation. Det var ikke "bare" en krise – det var liv eller død for nogen! – sådan oplevede jeg det... men der var det skønneste klima, og den skønneste tango – "sprøde" argentinsk toner – i gader og på stræder... på trods...

Nu tager vi et stort **hop!**

Nu står vi i Per Aages domicil, "Reventlowen", som på et tidspunkt skulle gennemgå en kraftig restaurering. Alle de andre beboere var midlertidigt flyttet, men eftersom du, Per Aage, havde en helt enorm bogsamling, der stod i alfabetisk orden, var det uoverskueligt at pille alle bøgerne ned.

Der var simpelthen for mange bøger (og du havde læst dem alle sammen og kunne huske dem!!). Det korte af det lange var, at du blev i lejligheden.

Problemet var, at der var stilladser rundt om hele "Reventlowen" og selvom din lejlighed lå på 4. sal, så betød det, at tyveknægte bare kunne kravle op og hoppe ind ad vinduet – evt. smadre det først!

En morgen jeg skulle på arbejde, kunne jeg se, at der stod et koben i vinduet – Jeg spurgte, hvad der var sket – det viste sig, at du havde taget kampen op mod nogle tyveknægte.

Da jeg spurgte dig, hvorfor der stod et koben i vindueskarmen, så svarede du, at det var fordi, der havde været ubudne gæster, der ledte efter "mammon".

Men du fik skræmt dem væk – med kobenet! PYH-HA!

Kære Per Aage, vi har haft mange fantastiske oplevelser sammen. Vores årlige rejser, bl.a vores mange rejser til Urbino, hvor vi mødtes med andre europæiske forskere, har gjort stort indtryk på mig og på alle de studerende vi havde med.

Tak